

[Gade]

mere langsigtede finansieringsreformer, som kan hjælpe landbruget, således at de ikke på den måde kommer i lommen på dem, de skal sælge disse pantebreve til.

I den forbindelse vil jeg spørge, om landbrugsministeren har nogle ideer om, hvor høj en rente landmænd kan komme til at betale for disse lån, og om der kan være tale om, at pantebrevene kan binde producenterne til enkelte leverandører, og om der er mulighed for at beskære friheden til at sælge til den højestbydende.

Der er altså en række problemer, som vi selvfølgelig skal se nærmere på i landbrugsudvalget, men jeg kan sige, at vi ikke agter at medvirke til denne lovgivning.

Larsen-Ledet (RV):

Fra landbrugets side er der jo i flere år presset stærkt på for at få ændret loven angående høstpantebreve. Det er udtryk for, at landbruget er hårdt trængt økonomisk, ellers ville vi selvfølgelig ikke have været ude for det pres.

Jeg hilser på det radikale venstres vegne med tilfredshed, at der nu endelig blive mulighed for at forlænge loven, så den også dækker indkøb af sædekorn i perioden 1. august til 1. december, men jeg havde gerne set, at forslaget også omfattede maskinstationers arbejde og planteværnsmidler, og jeg forstår ikke helt, at landbrugsministeren ikke har taget disse områder med allerede nu. Leverandørerne af gødning og såsæd er jo sikret deres betaling ved den fortrinsstilling, høstpantebreve har i forhold til andre kreditorkrav. Det vil sige, at leverancerne ikke er risikobetonede. Alligevel har jeg fra en landbrugsforeningsformand fået nogle eksempler på foderstoffirmaer eller banker, der i 1984 beregner sig en rente på 22 pct. ved høstpantebreve.

Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om ikke der kan skabes mulighed for, at de mange landmænd, som er tvunget til at afgive høstpantebreve for overhovedet at få deres marker tilsæt, får disse høstpantebreve til markedsrenten. Det er en rente, som fortsat er høj i forhold til landbrugets økonomiske vilkår.

Endelig vil jeg gerne fremsætte en kommentar til spørgsmålet om tinglysningsgebyrer, som jo er af ret omfattende størrelse og i

hvert fald for de mindre ejendomme godt kan blive en væsentlig faktor i forhold til høstpantebrevets størrelse. Er der nogen mulighed for, at det gebyr sættes i forhold til høstpantebrevets størrelse?

Duetoft (CD):

Jeg skal blot meddele, at CD kan støtte ministerens lovforslag.

Poulsen (FP):

Ligesom SFs ordfører, hr. Gade, er jeg ikke så lidt forbavset over, at hr. Sønderby kunne meddele heroppefra, at det var en god nyhed. Nej, det er søren spilleme en dårlig nyhed! Det viser netop, hvor betrængt landbruget er, og det viser også, at der virkelig er behov for at få en gennemgribende reform på hele landbrugets område; det nytter ikke med den dér vanetænkning, der er. Nu ved jeg godt, vi skal have debat om landbrugets forhold – er det ikke den 5. april? Lad os håbe, der ved den lejlighed kommer nogle ideer frem, som kan bruges i en langsigtet landbrugspolitik.

Vi var modstandere af høstpantebrevsordningen, da den blev indført, og vi er modstandere af dette lovforslag. Vi skal skabe forhold, så erhvervene kan eksistere og kan overleve på rimelige vilkår, men ikke med en kunstig ordning som denne her. Vi er altså meget uvillige til at støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Poulsen sagde, at det var en dårlig nyhed. Jamen når organisationerne gang på gang har presset på for at få den igennem, er det da rart, at regeringen kommer med lovforslaget. Jeg har ikke sagt, at det løser landbrugets problemer, men jeg sagde, at det var beklageligt, at situationen var således, at man var nødt til at prøve på at stramme det op.

Hr. Gade afviste det også, men når man nu gerne vil have så mange grønne områder som muligt, synes jeg egentlig også, man burde støtte dette forslag.

Jeg håber ligesom hr. Poulsen, at den debat, vi skal have, vil løse nogle problemer, og jeg håber heller ikke, der er flere, der skal bruge denne ordning fremover, men den dårlige høst i fjor gør den nødvendig.